

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 07/10
Люксембург, 21 януари 2010 г.

Решение по дело C-546/07
Комисия/Германия

**Германия е нарушила общностното право, като е предоставила единствено на
своите предприятия възможността да сключват с полски предприятия
договори за строителство на нейна територия**

Подобно ограничение е дискриминационно и необосновано

В съответствие с Акта за присъединяване от 2003 г.¹, за да предотврати тежки затруднения на пазара на труда, Германия може, след като уведоми Комисията, да намали движението на работници, командировани от установени в Полша предприятия, в контекста на предоставянето на услуги. Това ограничение може да бъде запазено, докато Германия прилага към свободното движение на полските работници национални мерки или мерки, които произтичат от двустранни споразумения. При все това прилагането на подобно ограничение не следва да създава условия за временното движение на работници в контекста на транснационално предлагане на услуги между Германия и Полша, които са по-ограничителни от съществуващите към датата на подписването на Договора за присъединяване (клауза „standstill“).

Съгласно германско-полската спогодба от 1990 г.², на полски работници, които са командировани за извършването на временна дейност въз основа на договор за изработка между полски работодател и предприятие „от другата страна“ (работници по договори за изработка), се издава разрешение за работа, независимо от състоянието и развитието на пазара на труда.

Указание, прието от германската федерална служба по труда относно наемането на чуждестранни работници от новите държави членки на Европейския съюз, забранява сключването на договори за изработка, които позволяват наемането на чуждестранна работна ръка в административен район, в който средният процент на безработица през последните шест месеца е най-малко с 30 % по-висок от процента на безработица в Германия като цяло. Списъкът на административните райони, за които се прилага тази забрана, се актуализира на всяко тримесечие.

Комисията счита, че Германия не изпълнява задълженията си във връзка със свободното предоставяне на услуги, като създава пречки за предприятията от други държави членки, различни от Германия, които желаят да извършват строителни работи в Германия, да сключват договори с полски изпълнител, освен ако предприятията от тези други държави членки не създадат дъщерно дружество в Германия. В своя иск за установяване на неизпълнение на задължения Комисията, подкрепяна от Полша, изтъква също, че Германия е нарушила клаузата „standstill“, записана в Договора за присъединяване от 2003 г., като е разширила приложното поле на регионалните ограничения на достъпа до пазара на труда.

¹ Акт относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словакската република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33).

² Спогодба от 31 януари 1990 г. между правителството на Федерална република Германия и правителството на Република Полша относно командироване на работници от полски предприятия за изпълнение на договори за изработка, изменена на 1 март и 30 април 1993 г. (BGBl. 1993 II, стр. 1125).

По ограничението за сключване на договори за изработка

Най-напред Съдът напомня, че свободното предоставяне на услуги предполага по-специално премахването по отношение на доставчиците на услуги на всяка дискриминация, основана на тяхното гражданство или на обстоятелството, че са установени в различна държава членка от тази, в която трябва да се предоставят услугите. Вследствие на това условието, според което предприятието трябва да създаде постоянен обект или дъщерно дружество в държавата членка по предоставянето на услуги, влиза в пряко противоречие със свободното предоставяне на услуги, доколкото прави невъзможно предоставянето в тази държава членка на услуги от предприятия, установени в други държави членки.

По-нататък Съдът констатира, че като тълкува израза „предприятие от друга страна“, посочен в германско-полската спогодба, като визиращ единствено германските предприятия, Германия създава пряка дискриминация в противоречие с Договора за ЕО спрямо доставчиците на услуги, които са установени в различни от Германия държави членки и желаят да сключат договор за изработка с полско предприятие и по този начин при предоставянето на услуги в Германия да ползват гарантираната с тази спогодба квота за полски работници.

Съдът отбелязва, че след присъединяването на Полша към Съюза германско-полската спогодба засяга две държави членки, поради което разпоредбите на посочената спогодба могат да се приложат в отношенията между тези държави членки само при спазване на общностното право, по-конкретно на правилата от Договора в областта на свободното предоставяне на услуги.

Съдът подчертава, че дискриминационните правила могат да се обосноват със съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве. Прибягването до подобна обосновка обаче предполага наличието на действителна и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основен обществен интерес.

Като се позовава в частност на необходимостта да се осигури ефикасен контрол за надлежното спазване на германско-полската спогодба, **Германия не изтъква нито едно убедително съображение, с което може да се обосноват ограничения на основна свобода.**

По клаузата „standstill“

Според Съда **обстоятелството, че след датата на подписване на Договора за присъединяване са добавени нови административни райони³ в списъка на тези, за които не са разрешени договори за изработка по германско-полската спогодба, не е равнозначно на неспазване на клаузата „standstill“.**

Всъщност не се създават по-ограничителни условия, когато намаляването на броя на полските работници, които могат да бъдат командировани в рамките на предоставянето на услуги в Германия, е само последица от прилагането след тази дата на клауза, чийто текст е останал непроменен, към фактическо положение на пазара на труда, което е претърпяло развитие. По този начин актуализираният на всяко тримесечие списък на административните райони, за които се прилага забраната, придобива в този контекст чисто декларативен характер, след като не е имало нито влошаване на правното положение, нито неблагоприятно изменение на германската административна практика.

Съдът отбелязва, че това тълкуване се потвърждава от целта на подобни клаузи „standstill“, която е да се предотврати възможността държава членка да приеме нови мерки, които имат за цел или водят до създаването на по-ограничителни условия от тези, които са били приложими преди датата, на която тези клаузи влизат в действие.

³ Става въпрос по-конкретно за Бремерхаузен, Бохум, Дортмунд, Дуисбург, Есен, Вупертал, Дрезден, Кьолн, Оберхаузен и Реклингхаузен.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от произнасянето на съдебното решение са достъпни на [„Europe by Satellite“](#)
☎ (+32) 2 2964106